

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 3. Quantilla sit Mundi huius felicitas; immo quam infelix?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

quidem oculus non vidit, nec auris audiuit, nec
in cor hominis ascendit, quæ preparavit Deus
ijs, qui diligunt illum. Ex his talibus princi-
pijs, facit hanc deductionem idem S. Pater.

Nihil nos terreat mundi infelicitas. Quia si i-
stam infelicitatem mundanam Sancti DEI om-
nes timuissent, perpetuam felicitatem non ha-
berent. Si felicitas huius mundi transitoria di-
ligitur hic, perpetua non inuenitur. Ad perpe-
tuam felicitatem tendamus, ubi patriam &
parentes habemus, patientissime omnia huius
mundi mala, pro Christi nomine, toleremus.
Quid est, quod toleretur, contra illud, quod no-
bis promittitur? Apostolus inquit, non sunt con-
digna passiones huius temporis, ad futuram glo-
riam, quæ reuelabitur, in nobis. Nulla ergo
nos terreat pressura, nulla calamitas frangat.

§. III.

Quantilla sit Mundi huius felicitas; immo
quam infelix?

Intueamur nunc etiam, quæ sit huius vi-
tæ Fortuna, quæ felicitas? ex eiusdem Pa-
tris sententia. Primum, temporales res nemi-
ni conferunt veram felicitatem, quia non exi-
munt insatiabilem cupiditatem. Qui enim bibe-
rit ex hac aqua, sitiet iterum. Secundo. Nun-
quam debet securus esse felicitas: quia periculo-
se-

I. Cor. 2^a
9.

S. Au-
gust. de
Saluta-
rib. docu-
ment.
cap. 56.

Idem in
Psal. 109.
Idem lib.
de vera
innocet.
c. 199.

Et l. 50.
homil.
hom. 10.

Idem
ferm. 26.
in Ioan.

Idem in
Psal. 26.

*siora sunt animo secura, quam corpori aduersa. Prius enim corrumpunt prospera, ut inueniant aduersa quem frangant. Tertiò, quia non colimus Deum, ut hinc felicitatem habeamus. Quanti illam habent, quia non colunt Deum? Ut hinc senescamus, & decrepiti efficiamur? Quanti senscunt blasphematores Dei? Nec ideo colendus est Deus, ut cultores illius habeant filios, & non sint steriles. Filios enim Deus & onagris & serpentibus dat. Non ergo pro magno & vero bono petendum est, quod & Iudais, & Paganis, & hereticis, etiam & ipsis bestiis datur. Aurum enim & argentum, & honores, & filios, & patrimonia multi habent etiam mali. Quarto quia non permittit Deus malos esse felices, sed ideo malus felix putatur: quia quid sit felicitas, ignoratur. Vnde, si idem est felicitas, quod Fortuna, ignorans fuit Lucanus, qui dixit: *Seruat multos Fortuna nocentes*. Non Fortuna illa fuit, sed infortunium. Quid ita? Quia felix vocatur quisq;, quando, quod amat, habere videtur. Verè autem felix est, non si habeat, quod amat, sed si id amet, quod amandum est. Multi enim miseri sunt magis habendo, quod amant, quam carendo. Amando enim res noxias miseri sumus, habendo miseres. Et propitius Deus, cum malè amamus, negat, quod*

quod amamus: iratus autem dat amanti, quod male amat.

§. IV.

Quale sit inter Fortunam & felicitatem huius vite discrimen? & utramq; magis timendam esse, quàm ipsam miseriam.

Ac, ne erremus in vocabulo, apud stolidos, idem est felicitas, quod *Fortuna*; quæ differunt plurimum, apud sapientes. Quia *Fortuna* potest esse mala; felicitas autem si mala fuerit, felicitas non erit. Dicunt Philosophi, quòd felicitas est, quam boni habent, precedentibus meritis, *Fortuna* verò est, quæ dicitur bona, sine ullo examine meritorum, fortuito accidit hominibus & bonis & malis, unde etiam *Fortuna* nominatur. Quo modo ergo bona est, quæ sine ullo iudicio venit & ad bonos & ad malos, velut caca & in quoslibet irruens? Sed demus hoc vulgo, & *Fortunam* vocemus felicitatem; videamus autem, quænam illa sit, & quàm præclara felicitas? & an non sit, præ illa verâ atq; sempiternâ meritò contemnenda? immo an non calamitas præoptanda? Siquidem ipsa, quæ in rebus humanis vocatur felicitas, plusest timenda, quàm miseria. Quandoquidem miseria plerumq; affert ex tribula-

S. Aug. l.
4. de ci-
uit. cap.
18.

S. Au-
gust. in
Psal. 68.